ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ଅଠାଶୀତମ ସଂଖ୍ୟା

ମିଥ୍ୟା ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷାର ମୁଖୋଶ ଉନ୍ମୋଚନ: 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ଠାରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଯାତ୍ରା

Jeff Pippenger

2024-02-21

ଯେତେବେଳେ ଦୂତ ଅବତରଣ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାଟି, ଦୂତଙ୍କ ହାତରୁ ପୁସ୍ତକଟି ନେଇ ତାହାକୁ ଖାଇବେ କି ନାହିଁ—ଏହି ପରୀକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଛି। ଯେମାନେ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଖାଇବାକୁ ବାଛିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରେ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ନିରାଶା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଯେ ଦଳ ଖାଇବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲା ସେମାନେ ପଛେ ରହିଗଲେ। ଯେ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟି ଖାଇବାକୁ ଥିଲା, ତାହା ସେହି ସନ୍ଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ "ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯାହା ପ୍ରଥମେ "ଶେଷ ସମୟରେ" 1798 କିମ୍ବା 1989 ମସିହାରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦେଶରେ ଔପଚାରିକ ରୂପ ପାଇଥିଲା, ଯାହା ସେତେବେଳେ ଜୀବିତ ପିଢ଼ୀକୁ ଏହି ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକ ପ୍ରତି ଉତ୍ତରଦାୟୀ କରିଥାନ୍ତା। ଉଭୟ ଇତିହାସରେ, ଇସ୍ଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂରଣ ହେବା ପରେ, ଦୂତଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ଯେ ସନ୍ଦେଶ ଖାଇବାକୁ ଥିଲା, ତାହା କିମ୍ବା ଗ୍ରହଣ କରାଗଲା, କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଗଲା। ଯଦି ପୁସ୍ତକଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଏ, ତେବେ ଯେମାନେ ଏହା କରନ୍ତି, ଏବଂ ତଥାପି ନିଜେମାନେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୟିତ ଅଟନ୍ତି ବୋଲି ଦାବିକୁ ଅବିକଳ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଜାଲିଆତ ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ଉତ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି।

୨୦୦୧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ପିଢ଼ି ପିଢ଼ିର ପୂର୍ବତନ ବିଦ୍ରୋହଗୁଡ଼ିକ ପୁନର୍ବାର ପରୀକ୍ଷାକାରୀ ପ୍ରଶ୍ନରୂପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା। ହବକ୍କୂକ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ସେଠାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ପ୍ରବଚନାତ୍ମକ ଇତିହାସରେ ଘଟୁଥିବା ଗୋଟିଏ ବିବାଦକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମା ସହିତ ଗୋଟିଏ ସମାନାନ୍ତର ପ୍ରବଚନାତ୍ମକ ରେଖା ଅଟେ। ଯେତେବେଳେ ପ୍ରହରୀ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମାର ଇତିହାସରେ ସେ କ'ଣ ଉତ୍ତର ଦେବେ ବୋଲି ପଚାରିଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ "ଏହି ଦର୍ଶନ ଲେଖ, ଏବଂ ତାହାକୁ ତାଲିକାମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ଲେଖ" ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା। ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସର ପ୍ରହରୀମାନେ ୧୮୪୨ ମସିହାରେ ୧୮୪୩ର ଚାର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଏକ ମାର୍ଗଚିହ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ଏହା ଥିଲା ହବକ୍କୂକ ୨ର "ଦର୍ଶନ", ଯାହାକି ତାଲିକାମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଅନ୍ତକାଳରେ କହିବାକୁ ଥିଲା।

2001 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ପରେ କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ, ଯେମାନେ ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଚିହ୍ନିଥିଲେ, ସେମାନେ ଯିରିମିୟାଙ୍କର "ପୁରୁଣା ପଥଗୁଡ଼ିକ" କୁ ଫେରିବାକୁ ଏବଂ ସେଥିରେ ଚାଲିବାକୁ ପ୍ରେରିତ ହେଲେ। ସେହି "ପୁରୁଣା ପଥଗୁଡ଼ିକ" ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ, ପଦ ତେରର ତିନୋଟି ହାୟ ଇସ୍ଲାମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭୂମିକାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା। ତାହା ପରେ ସତ୍ୱରେ, Future for America ହବକ୍କୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇର ଦୁଇଟି ଚାର୍ଟକୁ ପୁନରୁତ୍ପାଦନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲା, ସମାନାନ୍ତର ଇତିହାସରେ ମିଲରୀୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଏହି ଦୁଇଟି ଚାର୍ଟ ଗୋଟିଏ ପଥଚିହ୍ନ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା 1842 ମସିହାରେ 1843 ଚାର୍ଟର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା।

> ୧୮୪୨ ମସିହାର ମେ ମାସରେ, [ମାସାଚୁସେଟ୍ସ୍‌ର ବୋଷ୍ଟ ନ୍ ରେ ଏକ ସାଧାରଣ ସମ୍ମେ ଳନ ଆୟୋଜିତ ହେଲା। ଏହି ସମ୍ମେ ଳନର ଆରମ୍ଭ ରେ, ହେଭରହିଲ୍ ର ଭ୍ର ।ତାମାନେ ଚାଲ୍ ସ୍ ଫିଚ୍ ଓ ଆପୋଲୋସ୍ ହେଲ୍ ତାଙ୍କ ମାନେ ବସ୍ତ୍ର ରେ ଚିତ୍ର ିତ କରିଥିବା ଦାନିଏଲ୍ ଓ ଯୋହନଙ୍କ ର ଚିତ୍ର ମୟ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀମାନଙ୍କ ୁ ତାହାର ସାଥିରେ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀସମ୍ ନ୍ଧ ୀୟ ସଂଖ୍ୟ ।ମାନଙ୍କ ୁ ସହିତ, ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନଙ୍କ ର ପୂରଣ ପ୍ର ଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା, ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ କଲେ। ଭ୍ର ।ତା ଫିଚ୍ ସମ୍ମେ ଳନର ସମ୍ମୁଖରେ ତାଙ୍କ ର ଚାର୍ଟରୁ ବ୍ୟ ।ଖ୍ୟ । କରିବା ସମୟରେ କହିଲେ ଯେ, ଏହି ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀମାନଙ୍କ ୁ ପରୀକ୍ଷ । କରୁଥିବାବେଳେ ସେ ଭାବିଥିଲେ, ଯଦି ଏଠାରେ ପ୍ର ଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିବା ପରି କିଛି ତିଆରି କରିପାରନ୍ତେ , ତେବେ ବିଷୟଟି ସରଳ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଶ୍ରେ ।ତାବର୍ଗଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାହା ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ କରିବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକ ସହଜ ହେବ। ଏଠାରେ ଆମର ପଥରେ ଅଧିକ ଆଲୋକ ଥିଲା। ଏହି ଭ୍ର ।ତାମାନେ ସେହି କାମ

କରୁଥିଲେ, ଯାହା ପ୍ର ଭୁ ୨,୪୬୮ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ହବକ୍‌କୂକଙ୍କ ୂ ତାଙ୍କ ଦର୍ଶନରେ ଦେଖାଇଥିଲେ, କହିଥିଲେ, 'ଦର୍ଶନଟି ଲେଖ ଓ ତାହାକୁ ଫଳକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ପ ଷ୍ଟ କରି ଲେଖ, ଯେଣେକି ଯେ ପଢ଼େ ସେ ଦୌଡ଼ିପାରେ। କାରଣ ଦର୍ଶନଟି ଏଖନ ନିର୍ଦ୍ଧ ାରିତ ସମୟ ପାଇଁ ଅଛି।' ହବକ୍‌କୂକ 2:2.

"ଏହି ବିଷୟରେ କିଛି ଆଲୋଚନା ପରେ, ଏହା ସର୍ବସମ୍ମତିକ୍ରମେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା ଯେ ଏହା ସଦୃଶ ତିନି ଶତ ପ୍ରତିର ଲିଥୋଗ୍ରାଫ୍ କରାଯିବ, ଯାହା ଶୀଘ୍ରହି ସମ୍ପନ୍ନ ହେଲା। ସେଗୁଡ଼ିକୁ 'the '43 charts' ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା। ଏହା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ମିଳନୀ ଥିଲା।" The Autobiography of Joseph Bates, 263.

"'ମୂଳ ବିଶ୍ୱାସ' ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବାବେଳେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ବ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କ ଓ ପତ୍ରିକାମାନଙ୍କର ଏହା ଏକତ୍ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ଯେ, ସେହି ଚାର୍ଟର ପ୍ରକାଶନ ହବକ୍‌କୂକ 2:2, 3ର ଏକ ପୂର୍ତ୍ତି ଥିଲା। ଯଦି ସେହି ଚାର୍ଟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଏକ ବିଷୟ ଥିଲା (ଏବଂ ଯେମାନେ ଏହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ସେମାନେ ମୂଳ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି), ତେବେ ଏହାରୁ ଏହି କଥା ଅନୁସରଣ କରେ ଯେ, 2300 ଦିନର ତାରିଖଗଣନାର ଆରମ୍ଭବର୍ଷ B.C. 457 ହେଉଛି। 'ଦର୍ଶନ' 'ବିଳମ୍ବ' କରିବାକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ବିଳମ୍ବର ସମୟ ଥିବା ପାଇଁ, 1843କୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରକାଶିତ ସମୟ ରୂପେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା; ସେହି ସମୟରେ, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣା ଦ୍ୱାରା ଜାଗ୍ରତ କରାଯିବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, କୁମାରୀମାନଙ୍କର ଦଳ ସମୟର ଏହି ମହାନ ବିଷୟରେ ତନ୍ଦ୍ରାଗ୍ରସ୍ତ ଓ ନିଦ୍ରିତ ହେବାକୁ ଥିଲା।" James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, Volume I, Number 2.

"ଏବେ ଆମର ଇତିହାସ ଦେଖାଏ ଯେ ଉଇଲିଅମ୍ ମିଲର୍ ଯେହିଁ କାଳାନୁକ୍ରମିକ ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକୁ ଆଧାର କରି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ, ସେହି ଏକେଇ ପ୍ରକାରର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ଶତାଧିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ। ତେବେ ସେହି ସନ୍ଦେଶର ଏକତା ଏକେଇ ବିଷୟକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରିଥିଲା, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ, ଅର୍ଥାତ 1844 ମସିହାରେ, ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗମନ।" Joseph Bates, Early SDA Pamphlets, 17.

2001 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ପରବର୍ତ୍ତୀ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ଇତିହାସରେ 1843 ଏବଂ 1850 ଚାର୍ଟମାନଙ୍କର ପୁନର୍ମୁଦ୍ରଣ, 1842 ମସିହାରେ 1843 ଚାର୍ଟର ପ୍ରକାଶନ ଯେପରି ହବକ୍‌କୂକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ଏକ ପୂରଣ ଥିଲା, ସେପରି ଏକ ପୂରଣ ଥିଲା। ସେହି ତାଲିକାମାନଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତୁତି ହବକ୍‌କୂକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ବୃତ୍ତାନ୍ତର ଅଂଶ, ଏବଂ ତାହା ଘଟିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। 2001 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ରେ, ଯିରିମିୟାଙ୍କ "ପୁରୁଣା ପଥଗୁଡ଼ିକ" କୁ ଫେରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବା ସେହି ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 1863 ର ବିଦ୍ରୋହ ପୁନର୍ବାର ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେଲା।

"ଶତ୍ରୁ ଆମର ଭାଇମାନେ ଓ ଭଉଣୀମାନଙ୍କର ମନକୁ ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଠିଆ ହେବା ପାଇଁ ଏକ ଲୋକକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତ୍ର ଫେରାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି। ତାହାର କୁତର୍କମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଏହି ସମୟର ବିପଦ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟମାନରୁ ମନକୁ ଦୂରେଇ ନେବା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କ ପାଇଁ ଯୋହନଙ୍କୁ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆଣିଥିବା ଆଲୋକକୁ ସେମାନେ ଅତ୍ୟଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟର ବୋଲି ଗଣନା କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଦୃଶ୍ୟମାନ ଘଟଣାମାନେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱର ନୁହେଁ। ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ମୂଳର ସତ୍ୟକୁ ନିଷ୍ଫଳ କରିଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏକ ମିଥ୍ୟା ବିଜ୍ଞାନ ଦେଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଗତ ଅନୁଭବରୁ ବଞ୍ଚିତ କରନ୍ତି। 'ଯେହୋବା ଏହିପରି କହନ୍ତି: ରାସ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଠିଆ ହୋଇ ଦେଖ, ଏବଂ ପଚାର, ପୁରାତନ ପଥମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ, କେଉଁଠାରେ ଭଲ ପଥ ଅଛି; ଏବଂ ସେହିଥିରେ ଚାଲ।' [Jeremiah 6:16.]"

"ଆମର ବିଶ୍ୱ ାସର ଭିତିଗୁଡ଼ିକୁ ଭଙ୍ଗ ି ଦେବାକୁ କେହି ଚେଷ୍ଟ ା ନ କରୁନ୍ତୁ ,—ସେହି ଭିତିଗୁଡ଼ିକ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ର ଆରମ୍ଭ ରେ, ବାକ୍ୟ ର ପ୍ର ାର୍ଥନାମୟ ଅଧ ୟନ ଓ ପ୍ର କାଶନ ଦ୍ ାରା ପ୍ର ତିଷ ି୍ଠତ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ଭିତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆମେ ପଚାସ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ନିର୍ମାଣ କରିଆସୁଛୁ। ମନୁଷ୍ୟ ମାନେ ଧାରଣା କରିପାରନ୍ତ ି ଯେ ସେମାନେ ଏକ ନୂତନ ପଥ ଖୋଜିପାଇଛନ୍ତ ି, ଯେ ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ର ତିଷ ି୍ଠତ ଭିତିଠାରୁ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ ଭିତି ପକାଇପାରିବେ; କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ମହାଭ୍ର ମ। 'ଯେ ଭିତି ପକାଯାଇଛି, ତାହା ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭିତି କେହି ପକାଇ ପାରେ ନାହିଁ।' [1 Corinthians 3:11.] ଅତୀତରେ, ଅନେକେ ଏକ ନୂତନ ବିଶ୍ୱ ାସ ଗଢ଼ିବାକୁ, ନୂତନ ସିଦ୍ଧ ାନ୍ତ ସ୍ଥ ାପନ କରିବାକୁ ପ୍ର ୟାସ କରିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ର ନିର୍ମାଣ କେତେ ଦିନ ରହିଲା? ସେ ଶୀଘ୍ର ଧସି ପଡ଼ିଲା;

କାରଣ ତାହା ଶିଳା ଉପରେ ପ୍ର ତିଷ୍ ିତ ନଥିଲା।” Testimonies, volume 8, 296, 297.

ଯିରେମିୟା ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ “ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କରେ” ଚାଲିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି “ବିଶ୍ରାମ” ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା, ଏବଂ ସେହି ବିଶ୍ରାମ ହେଉଛି “ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା”, ଯାହା 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଜାତିମାନେ କ୍ରୁଦ୍ଧ ହୋଇଉଠିଲେ ଏବଂ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରର ମହାନ ଭବନମାନେ ଧ୍ୱସ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ। ସେତେବେଳେ ଯେମାନେ ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ହବକ୍କୁକଙ୍କର ପ୍ରହରୀମାନେ ହେଲେ, ଯେମାନଙ୍କୁ “ଦର୍ଶନଟି ଲେଖ, ଏବଂ ତାହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କର” ବୋଲି କରିବାକୁ ଥିଲା। ଯିରେମିୟା “ବିଶ୍ରାମ”ର ସମୟରେ, ଯାହା “ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା” ଅଟେ, ସେହି ସମାନ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

> ଏହିପରି ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, “ତୁମେ ପଥମାନଙ୍କରେ ଠିଆ ହେଅ, ଏବଂ ଦେଖ, ଓ ପୁରୁଣା ପଥଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ପଚାର, ଯେଉଁଠାରେ ଭଲ ପଥ ଅଛି; ଏବଂ ସେହିଥିରେ ଚାଲ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ପାଇଁ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବ।” କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେ ସେଥିରେ ଚାଲିବୁ ନାହିଁ।” ଆହୁରି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲି, କହିଲି, “ତୁରୀର ଶବ୍ଦକୁ ଶୁଣ।” କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେ ଶୁଣିବୁ ନାହିଁ।” ଯିରିମିୟ ୬:୧୬, ୧୭।

ସେମାନେ ଯେ ତୁରୀ ଧ୍ୱନିତ କରିବାକୁ ଥିଲେ, ତାହା ମିଲେରାଇଟ ଇତିହାସରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଷଷ୍ଠ ତୁରୀ; ଏବଂ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ସେହିଟି ତୃତୀୟ ହାୟର ସପ୍ତମ ତୁରୀ ଅଟେ। ହବକ୍କୂକଙ୍କ ପ୍ରହରୀମାନେ, ଯେମାନେ ଯିରେମିୟଙ୍କ ପ୍ରହରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ଏକ ସତର୍କବାଣୀର ସନ୍ଦେଶ ଧ୍ୱନିତ କରନ୍ତି, ଯାହା 1888 ର ବିଦ୍ରୋହରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା। 1888 ରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିବା ଷଷ୍ଠ ତୁରୀଟି, ଲାଓଦିକୀୟା ପାଇଁ ଥିବା ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା।

> “A. T. Jones ଏବଂ E. J. Waggoner ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶଟି ହେଉଛି Laodicean କଳିସିଆ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ; ଏବଂ ଯେ କେହି ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛି ବୋଲି ଘୋଷଣା କରେ, ତଥାପି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଦତ୍ତ କିରଣଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ ନାହିଁ, ତାଙ୍କ ଉପରେ ହାୟ।” The 1888 Materials, 1053.

1888 ମସିହାର ସପ୍ତମ ତୁରୀର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଥମେ 1856 ମସିହାରେ ଲାଓଦିକିଆଙ୍କ ପାଖରେ ଘୋଷିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ଲାଓଦିକିଆର ସନ୍ଦେଶକୁ “ସାତ ଥର”ର ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ଆଲୋକର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଗଲା। 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ ଯିରିମିୟାଙ୍କ ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କୁ ଫେରିବାକୁ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେଥିରେ ଚାଲିବାକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆହ୍ୱାନରେ, ସେହି ସପ୍ତମ ତୁରୀର ସତର୍କବାଣୀ ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଲାଓଦିକିଆଙ୍କ ପାଇଁ ଥିବା ସନ୍ଦେଶ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ “ସାତ ଥର,” ଯାହା ଭିତ୍ତିମୂଳର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।

ପାଉଲଙ୍କ ଲେଖନୀରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ-ଚିହ୍ନିତ “ମିଥ୍ୟା” 1931 ମସିହାରେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ସୋଳହ ବର୍ଷ ପରେ, ଲାଓଡିସିଆନ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ତୃତୀୟ ପିଢ଼ି ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା। ତୃତୀୟ ପିଢ଼ିରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ସେହି “ମିଥ୍ୟା” ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଅନୁସାରେ “ତାମ୍ମୁଜ ପାଇଁ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ କାନ୍ଦୁଥିଲେ” ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିବା କାଳଖଣ୍ଡରେ ଅବସ୍ଥିତ; ଏହିକାରଣରୁ ଏହା ମିଥ୍ୟା ଶେଷ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ।

“ମିଥ୍ୟା” କିପରି ପ୍ରଚାରିତ ହେଲା, ସେଥିର ବିବରଣୀ ବୁଝିବା ଉଚିତ; ଏବଂ ଅନ୍ତ୍ୟକାଳୀନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ “ମିଥ୍ୟା”ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭୂମିକାକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବା ଉଚିତ। ଉତ୍ତରବର୍ଷାର ସମୟରେ—ଯାହା ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରାଯାଇବାର ସମୟ—ଯେ ଅବମାନନାକାରୀ ପୁରୁଷମାନେ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଶାସନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀରେ ଏକ ମିଥ୍ୟା ଉତ୍ତରବର୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ; ଯାହା ଏଜିକିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠରେ “ତାମ୍ମୁଜ ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଥିବା ନାରୀମାନେ” ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଏଜିକିଏଲ ଏହାକୁ ଏକ ମିଥ୍ୟା ଭିତ୍ତି, ସୁରକ୍ଷାର ଏକ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରାଚୀର, ଏବଂ ଏକ ମିଥ୍ୟା ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତାର ବାର୍ତ୍ତାରୂପେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଛନ୍ତି।

> ତୁମେ କି ନିରର୍ଥକ ଦର୍ଶନ ଦେଖିନାହାଁ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟ । ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ କହିନାହାଁ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ କହୁଛ, ‘ପ୍ର ଭୁ ଏହା କହିଛନ୍ତ ି’; ଯଦ୍ୟ ପି ମୁଁ କିଛି କହିନାହିଁ? ଏହି କାରଣରୁ ପ୍ର ଭୁ ପରମେଶ୍ଵ ର ଏପରି କହନ୍ତ ି; ତୁମେ ନିରର୍ଥକ କଥା

> କହିଛ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଦର୍ଶନ ଦେଖିଛ, ସେହିହେତୁ, ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଛି, ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି । ଏବଂ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ନିରର୍ଥକ ଦର୍ଶନ ଦେଖନ୍ତି ଓ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ କହନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୋର ହସ୍ତ ରହିବ; ସେମାନେ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କ ସଭାରେ ରହିବେ ନାହିଁ, ଇସ୍ରାଏଲର ଘରାଣୀର ଲେଖାରେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଲିଖାଯିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ; ତେବେ ତୁମେ ଜାଣିବ ଯେ ମୁଁ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର । କାରଣ, ହଁ, ଏହି କାରଣରୁ ଯେ ସେମାନେ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରିଛନ୍ତି, କହିଛନ୍ତି, 'ଶାନ୍ତି'; କିନ୍ତୁ ଶାନ୍ତି ଥିଲା ନାହିଁ; ଏବଂ ଜଣେ ଜଣେ ଦେଉଳି ତିଆରି କଲା, ଆଉ ଦେଖ, ଅନ୍ୟମାନେ ତାହାକୁ ଅପକ୍ୱ ଗାରାରେ ଲେପିଦେଲେ । ଯେମାନେ ତାହାକୁ ଅପକ୍ୱ ଗାରାରେ ଲେପନ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କହ, ଯେ ତାହା ପଡ଼ିଯିବ; ଏକ ମୁସଳଧାରା ବର୍ଷା ହେବ; ଏବଂ ହେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଶିଳାବୃଷ୍ଟିର ପିଣ୍ଡମାନେ, ତୁମେ ପଡ଼ିବ; ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଝଡ଼ୋ ବାତାସ ତାହାକୁ ଛିଣ୍ଡିଦେବ । ଦେଖ, ଯେତେବେଳେ ସେହି ଦେଉଳି ପଡ଼ିଯିବ, ସେତେବେଳେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ନାହିଁ, 'ତୁମେ ଯାହାରେ ଲେପନ କରିଥିଲ, ସେହି ଲେପନ କେଉଁଠାରେ?' ଏହିହେତୁ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି କହନ୍ତି; ମୁଁ ମୋର କ୍ରୋଧରେ ତାହାକୁ ଝଡ଼ୋ ବାତାସରେ ଛିଣ୍ଡିଦେବି; ଏବଂ ମୋର କୋପରେ ମୁସଳଧାରା ବର୍ଷା ହେବ, ଏବଂ ମୋର କ୍ରୋଧରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଶିଳାବୃଷ୍ଟିର ପିଣ୍ଡମାନେ ତାହାକୁ ସମୂଳେ ନାଶ କରିଦେବ । ଏଭଳି ମୁଁ ସେହି ଦେଉଳିକୁ ଭଙ୍ଗିଦେବି, ଯାହାକୁ ତୁମେ ଅପକ୍ୱ ଗାରାରେ ଲେପିଥିଲ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଭୂମି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନମାଇଦେବି, ଯେପରି ତାହାର ଭିତ୍ତି ଖୋଲିଯିବ; ଏବଂ ସେହି ଦେଉଳି ପଡ଼ିଯିବ, ଓ ତୁମେ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ନିଃଶେଷ ହେବ; ତେବେ ତୁମେ ଜାଣିବ ଯେ ମୁଁ ପ୍ରଭୁ । ଏଭଳି ମୁଁ ଦେଉଳି ଉପରେ ଏବଂ ଯେମାନେ ତାହାକୁ ଅପକ୍ୱ ଗାରାରେ ଲେପିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୋର କ୍ରୋଧ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହିବି, 'ଦେଉଳି ଆଉ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେମାନେ ତାହାକୁ ଲେପିଥିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନାହାଁନ୍ତି'; ଅର୍ଥାତ୍, ସେଇ ଇସ୍ରାଏଲର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ, ଯେମାନେ ଯିରୁଶାଲେମ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାହା ପାଇଁ ଶାନ୍ତିର ଦର୍ଶନ ଦେଖନ୍ତି, ଯଦ୍ୟପି ଶାନ୍ତି କିଛି ନାହିଁ, ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି । ଯିହିଜେକଲ 13:7–16।

ଯିଶୟା ପୁସ୍ତକର ଅଠାଇଶ ଓ ଉଣତିରିଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯେ ଯିରୁଶାଲେମର ଉପହାସକାରୀ ଲୋକମାନେ ଅସତ୍ୟ ଓ ମିଥ୍ୟାର ତଳେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇ ରଖନ୍ତି, ସେହି ସବୁକୁ ଶେଷରେ "ଉପଚାଳିତ ଚାବୁକ" ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇ ଧ୍ୱଂସ କରାଯାଏ।

> ମୁଁ ବିଚାରକୁ ମାପର ଦୋରୀଠାରେ ରଖିବି, ଏବଂ ଧର୍ମକୁ ଓଳମ୍ବ ପଥରଠାରେ; ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ମିଥ୍ୟାର ଆଶ୍ରୟକୁ ବୁହାଇ ଦେବ, ଏବଂ ଜଳପ୍ରବାହ ଲୁଚିବା ସ୍ଥାନକୁ ଉପରିଯାଇ ଭାସାଇ ଦେବ। ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚୁକ୍ତି ବାତିଲ୍ ହେବ, ଏବଂ ପାତାଳ ସହିତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମ୍ମତି ରହିବ ନାହିଁ; ଯେତେବେଳେ ଉପଚି ପଡୁଥିବା ପ୍ରହାର ମଧ୍ୟରୁ ଯିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ସେଥିରେ ପଦଦଳିତ ହେବ। ଯିଶାୟ 28:17, 18.

ଯିଶାୟାଙ୍କର "overflowing scourge" ହେଉଛି ଯିହିଜ୍କେଲଙ୍କର "overflowing shower", ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଣାଯାଏ ଯେମାନେ "divined lies" କରିଛନ୍ତି, ଏକ "vain vision" ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏବଂ "the Lord saith it" ବୋଲି ଦାବି କରିବା ଦ୍ୱାରା, ଯଦ୍ୟପି ପ୍ରଭୁ "not spoken" କରିଥିଲେ। ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକମାନେ ଯାହାର ତଳେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାନ୍ତି, ସେହି "lie" କୁ ଏମିତି କିଛି ଭାବେ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁ କହିଥିଲେ ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି; ତେଣୁ ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ "lie" ଅଟେ। କିମ୍ବା ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ଗ୍ରହୀତ କୌଣସି ଶିକ୍ଷାକୁ ଭୁଲ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି, କିମ୍ବା ବାଇବେଲର କୌଣସି ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନେ ଭୁଲରୂପେ ଏହି ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଥିଲେ (God had spoken)।

୧୯୩୧ ମସିହାରେ ଯେ "ମିଥ୍ୟା" ଆସିଲା, ସେହି ଦାବି ଥିଲା ଯେ ଡାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା "the daily" ବିଷୟରେ Sister White ଭ୍ରାନ୍ତ ମତକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ। "the daily" ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ସୂଚାଏ ବୋଲି ଯେ ଭ୍ରାନ୍ତ ମତ, ତାହା ଏକ "ମିଥ୍ୟା" ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା—ସେହି ମିଥ୍ୟା ଏହି ଦାବି କରୁଥିଲା ଯେ ୧୯୧୦ ମସିହାରେ Ellen White, A. G. Daniellsଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ ଯେ ସେ ଏବଂ Prescottଙ୍କର "the daily" ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ସୂଚାଏ ବୋଲି ଯେ ମତ, ତାହା ବାସ୍ତବରେ ଠିକ୍ ଥିଲା, ତାଙ୍କର ଏହାର ପ୍ରତିକୂଳରେ ସିଧାସଳଖ ଲିଖିତ ଶବ୍ଦ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ।

“ନିତ୍ୟ” ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭ୍ରାନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ, ଯାହା ସେତେବେଳେ (1931) ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ଏକ ଧର୍ମତାତ୍ତ୍ୱିକ ଭିତ୍ତିରେ ପରିଣତ ହେଲା, ଯାହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଗଢ଼ାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ଯିହେଜେକଲ “ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତା” ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି। ସେହି ଭ୍ରାନ୍ତ ଭିତ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ବିଭିନ୍ନ ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ମିଲର ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଯେ ବିଭିନ୍ନ ନକଲି ମୁଦ୍ରା ଓ ରତ୍ନ ଦେଖିଥିଲେ ସେଗୁଡ଼ିକ। ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ଶେଷରେ ତାଙ୍କର ମୂଳ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନକଲି ବସ୍ତୁ ଓ ଅବର୍ଜନାରେ ଆବୃତ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ସେହି ଅବର୍ଜନା ଓ ନକଲି ରତ୍ନ ଓ ମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ଏହି ମୂଳଭୂତ ଭ୍ରାନ୍ତି ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା ଯେ “ନିତ୍ୟ” ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ-ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଏଜିକିଏଲଙ୍କ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଅବଶିଷ୍ଟ କଚରା ଏବଂ ଜାଲି ରତ୍ନମାଣିକ୍ୟକୁ ଏକ “ପ୍ରାଚୀର” ଭାବେ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଏମିତି ଏକ ଗାରାରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି ଯେ ତାହା ଏତେ ଦୁର୍ବଳ ଯେ “ଝଡ଼ୋ ବାତାସ” କିମ୍ବା “ଉପଚିଯାଉଥିବା ବର୍ଷାଧାରା”ର ଚାପ ତଳେ ଠିଆ ରହିପାରେ ନାହିଁ।

ଯିହୁଦାରୁ ଆସିଥିବା ସେହି ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା, ଯିଏ ଯେରୋବୋଆମଙ୍କୁ ତାଡନା କରିଥିଲେ, ଶେଷରେ ଗୋଟିଏ “ଗଧା” ଏବଂ ଗୋଟିଏ “ସିଂହ” ମଧ୍ୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ସିଂହ ବାବିଲଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଗଧା ଇସ୍ଲାମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଯେ ଦୁଇଟି ଶିକ୍ଷାକୁ ଲାଓଦିକିଆ-ଅଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍ ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯାହା ଏହି ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ପୋପତନ୍ତ୍ରର ସନ୍ଦେଶ (ସିଂହ), ଏବଂ ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମର ସନ୍ଦେଶ (ଗଧା)।

ଏଜିକିଏଲଙ୍କ “ଝଡ଼ୋଘ୍ନ ପବନ” ହେଉଛି ଯିଶାୟାଙ୍କ “ପୂର୍ବ ପବନର ଦିନରେ” ଅଧ୍ୟାୟ ସତାଇଶରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ “ରୋକି ରଖାଯାଇଥିବା କଠୋର ପବନ”-ର ପ୍ରତୀକ। ଏଜିକିଏଲଙ୍କ “ଝଡ଼ୋଘ୍ନ ପବନ” ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ସାତର “ଚାରି ପବନ” ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରାଯାଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୋକି ରଖାଯାଇଛନ୍ତି। ଏଜିକିଏଲଙ୍କ “ଝଡ଼ୋଘ୍ନ ପବନ” ହେଉଛି ଅଧ୍ୟାୟ ସତତ୍ରିଶର “ଚାରି ପବନ” ଠାରୁ ଆସୁଥିବା ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ମୃତ ଶୁଖିଲା ହାଡ଼ମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଦେଇ ଗୋଟିଏ ପରାକ୍ରମୀ ସେନାରୂପେ ଉତ୍ଥିତ କରେ। ଏଜିକିଏଲଙ୍କ “ଝଡ଼ୋଘ୍ନ ପବନ,” ଯାହା “ଅପକ୍ୱ ଗାରାରେ ନିର୍ମିତ ପ୍ରାଚୀର”-କୁ ଭଙ୍ଗି ଫେଲେ, ସେହି ହେଉଛି ତୃତୀୟ ହାୟର ଉତ୍ତରବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ।

ଏଜିକିଏଲଙ୍କ “ଉଫାନିଆ ବର୍ଷା” ପାପତ୍ୱର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଆହୁରି ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଏହା ସେହି ରବିବାର ଆଇନ ସଙ୍କଟକାଳର ପ୍ରତୀକ ଯାହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଯିହୁଦାରୁ ଆସିଥିବା ସେହି ଅବାଜ୍ଞାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା, ଯେ ଗଧା ଓ ସିଂହ ମଧ୍ୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ ଗଧାର (ତୃତୀୟ ହାୟ) ଆଗମନ ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ (ସିଂହ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘଟୁଥିବା ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ। ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କର ଏହି ମୃତ୍ୟୁ ସେହି ଏକଶେ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମୟରେ ଘଟେ, ଯାହା ଜାତିମାନେ କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ରଖାଯାଇଥିବାବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ଅବାଜ୍ଞାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେପରି ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି, ସେମାନଙ୍କର ଏହି ମୃତ୍ୟୁ ଏହି କାରଣରୁ ଆସିଥାଏ ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ “ଉପହାସକାରୀମାନଙ୍କର ସଭା”କୁ କେବେ ଫେରିବାକୁ ନୁହେଁ ବୋଲି ସିଧାସଳଖ ଭାବେ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ପଦ୍ଧତିକୁ ଫେରିଗଲେ।

ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶି ହଜାରଙ୍କୁ ମୋହରିତ କରାଯିବାର ଇତିହାସରେ ଘଟେ। ଯେତେବେଳେ ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ମୋହରିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ନାଶକାରୀ ଦୂତମାନେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି। ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧, ୨୦୦୧ ଠାରୁ ଶୀଘ୍ର-ଆସନ୍ତା ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଜୀବିତମାନଙ୍କର ବିଚାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କଳିସିଆରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, କାରଣ ବିଚାର ଯିରୁଶାଲେମରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ଏହା ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କର ରକ୍ଷକ ହେବାକୁ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଚାରି ପିଢ଼ୀ ଧରି ନିଜ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ। ସେହି ସମୟସୀମାରେ ଯେମାନେ ମୋହର ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଜାତିଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଉତ୍ତୋଳିତ ହୋଇଥିବା ଧ୍ୱଜଚିହ୍ନ ଅଟନ୍ତି। ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର-ଆସନ୍ତା ରବିବାର ଆଇନ ପୂର୍ବରୁ ମୋହରିତ ହୁଅନ୍ତି, କାରଣ

ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଝୁଣ୍ଡ କୁ ସତର୍କ କରାଯାଇପାରିବାର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ହେଉଛି ରବିବାର ଆଇନ ସଙ୍କ ଟରେ ସେହି ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀମାନଙ୍କ ୁ ଦେଖିବା, ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ମୋହର ଅଛି।

> "ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଜଗତକୁ ପାପ, ଧର୍ମିକତା ଓ ବିଚାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୋଷୀ ବୋଲି ପ୍ରତୀତ କରାଇବା। ଜଗତକୁ କେବଳ ସେତେବେଳେ ଚେତାବନୀ ଦିଆଯାଇପାରିବ, ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବାମାନେ ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୋଇ, ଉଚ୍ଚ ଓ ପବିତ୍ର ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଚାଲି, ଉଚ୍ଚ, ଉନ୍ନତ ଅର୍ଥରେ, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ଓ ଯେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପାଦତଳରେ ଦଳନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସୀମାରେଖାକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି। ଆତ୍ମାଙ୍କର ପବିତ୍ରୀକରଣ, ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହର ଅଛି ଓ ଯେମାନେ ଏକ କୃତ୍ରିମ ବିଶ୍ରାମ-ଦିନ ପାଳନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ପରୀକ୍ଷା ଆସିଲେ, ପଶୁର ଚିହ୍ନ କ'ଣ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବ। ସେହି ହେଉଛି ରବିବାର ପାଳନ। ସତ୍ୟ ଶୁଣିସାରିବା ପରେ ଯେମାନେ ଏହି ଦିନକୁ ପବିତ୍ର ବୋଲି ମନେ କରିବାକୁ ଜାରି ରଖନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ପାପର ମଣିଷର ଚିହ୍ନ ବହନ କରନ୍ତି, ଯିଏ ସମୟ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରିଥିଲା।" Bible Training School, December 1, 1903.

ଲାଓଦିକିଆନ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ମୃତ୍ୟୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଇତିହାସକାଳରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ଯାହା ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ ରେ ଛିଟିଛାଟି ଭାବେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଅତିଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ପରିମାପ ବିନା ଉଣ୍ଡାଳିତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇଥିବା ଗୋଟିଏ ଜନସମୂହକୁ ସ୍ଥାପନ କରି, ପରେ ପତାକାସ୍ୱରୂପ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉତ୍ତୋଳନ କରନ୍ତି।

ସେହି ସମୟକାଳରେ, ଲାଉଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ରେ ଥିବା ସେମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ନେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଯିହିଜ୍କେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରୁଥିବା ପଚିଶ ଜଣ ପୁରୁଷ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ସେମାନେ ସେହି ଲୋକ, ଯେଉଁମାନେ ଯିହିଜ୍କେଲଙ୍କର ମିଥ୍ୟା "ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତା" ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ସେହି ଇତିହାସରେ ସତ୍ୟ ପାହାରାଦାରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷିତ ହେଉଥିବା ସତ୍ୟ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ବାର୍ତ୍ତାର ଏକ ଜାଲିଆତି ପ୍ରତିରୂପକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ମିଥ୍ୟା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ବାର୍ତ୍ତାର ଭିତ୍ତି ହେଉଛି ଏହି ପରିଚୟ, ଯେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ "ଦୈନିକ" ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରତୀକ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତରେ ଏହା ଶୟତାନଙ୍କର ପ୍ରତୀକ। ସେହି ମିଥ୍ୟା ମୌଳିକ ବିଶ୍ୱାସଟି ହେଉଛି ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ଯାହାକୁ "ଯିରୁଶାଲେମର ଲୋକଙ୍କୁ ଶାସନ କରୁଥିବା ଉପହାସକାରୀ ଲୋକମାନେ" ନିଜମାନଙ୍କର ଅଚୁନା ଦେବାଳ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି।

"ଦୈନିକ"କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରିବା 1931 ମସିହାରେ ଐତିହାସିକ ଭାବରେ ଏକ "ମିଥ୍ୟା" ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ କରାଗଲା। ସେଥିଠାରୁ ନକଲିଆ ମୁଦ୍ରା ଓ ରତ୍ନମାଣିକ୍ୟର ଅପକ୍ୱ ଦିଆଲ ନିର୍ମିତ ହେଲା। ସେହି "ଦିଆଲ" ସେତେବେଳେ ଭଙ୍ଗି ପଡ଼ିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଯେତେବେଳେ ମାଟି-ଝାଡୁ ଧରିଥିବା ମଣିଷ ଆସି ତାଙ୍କ ମଣ୍ଡପକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପରିଶୋଧନ କରିବେ। ସେହି ପରିଶୋଧନ ଇତିହାସର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ କାଳଖଣ୍ଡରେ ସଂପନ୍ନ ହୁଏ—"ଝଡ଼ୋତ୍ତାଳ ପବନ" (September 11, 2001 ର ଗଧା) ଓ "ଉପଚିଯାଉଥିବା ବର୍ଷାଧାରା" (ଶୀଘ୍ର-ଆସୁଥିବା Sunday law ର ସିଂହ) ମଧ୍ୟରେ। ସେହି ଇତିହାସରେ ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ହତ୍ୟା କରାଯାଇ ବେଥେଲର ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଙ୍କର ସମାଧିରେ ସମାଧିସ୍ଥ କରାଯାଏ। Sister White ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର "ଦିଆଲ"କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି।

> "ଏଠାରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ସେହି ପ୍ରଜାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ସତ୍ୟ ଓ ଧର୍ମରୁ ସାଧାରଣ ଭାବେ ଦୂର୍ଗମନ ହେଉଥିବା ସମୟରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ରାଜ୍ୟର ଭିତ୍ତିସ୍ଥମ୍ଭ ସ୍ୱରୂପ ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାଶୀଳ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ହୋଇଥିବା ଭଙ୍ଗକୁ ମରାମତ କରୁଥିବା ଲୋକ—ସେହି ପ୍ରାଚୀରକୁ, ଯାହାକି ସେ ନିଜ ଚୟିତ ଲୋକମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାର ନ୍ୟାୟ, ସତ୍ୟ ଓ ପବିତ୍ରତାର ବିଧାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାପାଳନ ସେମାନଙ୍କର ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସୁରକ୍ଷା ହେବାକୁ ଥିବା।"
>
> "ଅସ୍ପ ଷ୍ଟ ତାହୀନ ଅର୍ଥବୋଧକ ଶବ୍ଦ ରେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ କ୍ତ । ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ଜନମାନଙ୍କ ର, ଯେମାନେ ପ୍ର ।ଚୀର ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତ ି, ନିର୍ଦ୍ଦ ିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ କୁ ଉଦ୍ଧ ୃତ କରି ଦେଖାଇଛନ୍ତ ି। 'ଯଦି ତୁମେ ବିଶ୍ର ।ମଦିନରୁ ତୁମ ପାଦକୁ ଫେରାଇବ, ମୋର

ପବିତ୍ର ଦିନରେ ନିଜ ସୁଖସାଧନ କରିବାରୁ ବିରତ ହେବ; ଏବଂ ବିଶ୍ର ।ମଦିନକୁ ଆନନ୍ଦ ଦାୟକ, ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ଦିନକୁ ଗୌରବମୟ ବୋଲି କହିବ; ଏବଂ ତୁମ ନିଜ ପଥରେ ନ ଚାଲି, ନିଜ ସୁଖ ନ ଖୋଜି, ନିଜ କଥା ନ କହି, ତାହାଙ୍କ ୁ ସମ୍ମ ।ନ କରିବ: ତେବେ ତୁମେ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ରେ ଆନନ୍ଦ ିତ ହେବ; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ପୃଥିବୀର ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥ ।ନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରାଇବି, ଏବଂ ତୁମ ପିତା ଯାକୁବଙ୍କ ଅଧିକାରସ୍ୱ ରୂପ ଉତ୍ତ ରାଧିକାର ଦ୍ୱ ।ରା ତୁମକୁ ପୋଷଣ କରିବି; କାରଣ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ମୁଖ ଏହା କହିଅଛି।' ଯିଶାଇୟ 58:13, 14।" Prophets and Kings, 678.

ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀର ଆରମ୍ଭ, ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀର ଆରମ୍ଭ ପରି, ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରକାଶନ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି। ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀ W. W. Prescottଙ୍କ The Doctrine of Christ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରକାଶନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ପିଢ଼ୀ Questions on Doctrineର ପ୍ରକାଶନ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। The Doctrine of Christ ଏମିତି ଏକ ସୁସମାଚାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲା, ଯାହା ଇଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ମିଲେରାଇଟ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶରୁ ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା। Questions on Doctrine ଏମିତି ଏକ ସୁସମାଚାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲା, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାଧିତ ପବିତ୍ରୀକରଣର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲା। The Doctrine of Christ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର (chazon) ଦର୍ଶନର ଆଲୋକକୁ ଅପସାରଣ କରିଥିଲା, ଏବଂ Questions on Doctrine ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ "appearance"ର (Mareh) ଦର୍ଶନର ଆଲୋକକୁ ଅପସାରଣ କରିଥିଲା।

ସେହି ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକଙ୍କ ମଧ୍ୟଭାଗରେ "ତାମ୍ମୂଜ ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଥିବା ସ୍ତ୍ରୀମାନେ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଭ୍ରାନ୍ତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ଉନ୍ନତ କରାଯାଇଥିଲା। ସେହି ଇତିହାସରେ "୧୯୩୧ର ମିଥ୍ୟା" ପ୍ରଚାରିତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀ (ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ) ପର୍ଗାମସର ତୃତୀୟ ମଣ୍ଡଳୀର ସମଝୋତା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ତୃତୀୟ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସମଝୋତାର ପ୍ରତୀକ, ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱ ପାଇଁ ନିୟମ ଏବଂ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ନିୟମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଥିବା ପାର୍ଥିବ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଲାଭ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ। ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀରେ ସତ୍ୟ ସହ ସମଝୋତା ସାଧିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାର ଭିତରେ ଦୂଷିତ ପାଣ୍ଡୁଲିପିମାନଠାରୁ ଅନୁବାଦିତ ବାଇବେଲମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାରର ପରିଚୟ ଏବଂ ତାହାରୁପରେ ଜୋର ଦେବା ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା।

୧୯୫୭ ମସିହାରେ, *Questions on Doctrine* ନାମକ ପୁସ୍ତକ ସୁସମାଚାରର ମୂଳ ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ଏକ ଆତ୍ମସମର୍ପଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା। ସେହି ସତ୍ୟ ହେଉଛି—ଯୀଶୁ ଆମକୁ ପାପ "ରୁ" ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ମରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଆମକୁ ପାପ "ଭିତରେ" ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ମରିନଥିଲେ। ଜଣେ ମଣିଷ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିପାରେ ନାହିଁ ବୋଲି ଯେ କାଥଲିକ ଓ ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିକ୍ଷା ଅଛି, ସେହିଠାରେ ଶୟତାନଙ୍କ ଚିରନ୍ତନ ଯୁକ୍ତି ରହିଛି। ମଣିଷ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିପାରେ, ଏବଂ କରିବା ଉଚିତ ମଧ୍ୟ, ଯଦିଓ ଶୟତାନ ଦାବି କରେ ଯେ "ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ ନାହିଁ।" ମଣିଷମାନେ ପାପକୁ ଜୟ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେହିପରି ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସମୟରେ ଅଲୌକିକ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରମାନବରେ ପରିଣତ କରିଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ—ଏହି ପତିତ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ *Questions on Doctrine* ପୁସ୍ତକର ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ମିଳିତ କରାଯାଇଥିଲା।

୧୯୫୭ ମସିହାରେ ଲାଓଡିସିୟା ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ିର ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ତାହାର ଅଗାରାଯାଇନଥିବା ପ୍ରାଚୀର (ବ୍ୟବସ୍ଥା) ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଗଲା; ଏପରିକରେ ସେହି ତର୍କସଙ୍ଗତ ଆଧାର ପ୍ରଦାନ ହେଲା ଯାହା ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସମୟର ଶେଷରେ ପଚିଶିଜଣ ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନମସ୍କାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବ। ସେହି ଅଗାରାଯାଇନଥିବା ପ୍ରାଚୀର, ଯାହା ହେଉଛି ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବା ଅସମ୍ଭବ, ଶୀଘ୍ର ଆସନ୍ତା ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟର ପୃଥକୀକରଣର "ପ୍ରାଚୀର" ଅପସାରିତ ହେବାବେଳେ ଭାସିଯାଏ। ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି ସେହି ଉଫାନିଆ ବର୍ଷାଧାରା, କିମ୍ବା ଯେପରି ଇସାୟା କହିଛନ୍ତି, ସେହି ଉଫାନିଆ ପ୍ରହାର; ଏବଂ ସେହି ବନ୍ୟା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶୀଘ୍ର ଆସନ୍ତା ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ୍ରରେ ରବିବାର ନିୟମ ପ୍ର ବଳ ହେବାବେଳେ ଶତ୍ରୁ (ପୋପ) "ବନ୍ୟ । ପ୍ର ବାହ ପରି" ("ଉଫାନିଉଠୁଥିବା ବିପଦ") ଆସିପଡ଼େ, ଏବଂ ସେତେବେଳେ ହିଁ "ଧ୍ୱ ଜ" ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଉତ୍ତୋ ।ଳିତ ହୁଏ। ସେତେବେଳେ ହିଁ "ଅପକ୍ୱ ପ୍ର ।ଚୀର",

ଯାହାକି ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟ ବାଦ “ନିତ୍ୟ ”ର ଭ୍ର ାନ୍ତ ପ୍ର ୟୋଗ ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲା, ଭାସିଯାଇ ନଶ ୍ଟ ହୋଇଯାଏ।

> ତାଙ୍କର କର୍ମାନୁସାରେ ସେ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବେ; ନିଜ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କୁ କ୍ରୋଧ, ନିଜ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦାନ; ଦ୍ୱୀପମାନଙ୍କୁ ସେ ପ୍ରତିଦାନ ଦେବେ। ତେଣୁ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରୁ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମକୁ ଭୟ କରିବେ, ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଦିଗରୁ ତାଙ୍କର ମହିମାକୁ। ଯେବେ ଶତ୍ରୁ ବନ୍ୟା ପରି ଆସିବ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମା ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କରିବେ। ଏବଂ ମୋଚକ ସିଓନକୁ ଆସିବେ, ଏବଂ ଯାକୁବରେ ଯେମାନେ ଅପରାଧରୁ ଫେରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି। ଆଉ ମୋ ପକ୍ଷରୁ, ଏହା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମୋର ନିୟମ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି; ମୋର ଆତ୍ମା, ଯେ ତୁମ ଉପରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ମୋର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ, ଯାହା ମୁଁ ତୁମ ମୁଖରେ ରଖିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ତୁମ ମୁଖରୁ, କିମ୍ବା ତୁମ ସନ୍ତାନର ମୁଖରୁ, କିମ୍ବା ତୁମ ସନ୍ତାନର ସନ୍ତାନର ମୁଖରୁ, ଏବେଠାରୁ ସଦାକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବ ନାହିଁ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି। ଉଠ, ପ୍ରକାଶମାନ ହେଅ; କାରଣ ତୁମ ଆଲୋକ ଆସିଯାଇଛି, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମା ତୁମ ଉପରେ ଉଦିତ ହୋଇଛି। କାରଣ, ଦେଖ, ଅନ୍ଧକାର ପୃଥିବୀକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିବ, ଏବଂ ଘନ ଅନ୍ଧକାର ଜନମାନଙ୍କୁ; କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ ଉପରେ ଉଦିତ ହେବେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ମହିମା ତୁମ ଉପରେ ଦେଖାଯିବ। ଏବଂ ଜାତିମାନେ ତୁମ ଆଲୋକ ପାଖକୁ ଆସିବେ, ଏବଂ ରାଜାମାନେ ତୁମ ଉଦୟର ଦୀପ୍ତି ପାଖକୁ। ଯିଶାଇୟ 59:18–60:3.

ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ତାଙ୍କର ଜନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟଜାତିମାନେ ସେହି ଆଲୋକ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତି; ଏବଂ ଏହା ସେହି ସମୟରେ ଘଟେ, ଯେତେବେଳେ ଶତ୍ରୁ ବନ୍ୟାର ପରି ଆକ୍ରମଣ କରି ଆସେ। ସେହି ଶତ୍ରୁ ଯେତେବେଳେ ଏପରି ଆସେ, ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ପତାକା (ଧ୍ୱଜ) ଉତ୍ତୋଳନ କରନ୍ତି। ଯେଉଁ ଜନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟଜାତିମାନେ ସାଡ଼ା ଦିଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥିବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମା ହେଉଛି ତାଙ୍କର ସ୍ୱଭାବ; ଏବଂ ତାଙ୍କର ସ୍ୱଭାବ ପାପ କରେ ନାହିଁ। ଏହା ଏକ ମିଥ୍ୟା “ଶାନ୍ତି ଓ ସୁରକ୍ଷା” ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା ଶିଖାଏ ଯେ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀମାନେ ପାପ ଉପରେ ବିଜୟୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ। ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛି ଏକ ମିଥ୍ୟା ଉତ୍ତର ବର୍ଷା ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା ସତ୍ୟ ଉତ୍ତର ବର୍ଷା ବାର୍ତ୍ତାର ସମୟରେ ପ୍ରଘୋଷିତ ହୁଏ, ଯାହା 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ଆସିଥିଲା। ସେହି ମିଥ୍ୟା ବାର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ମିଥ୍ୟା ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା “ପ୍ରାଚୀର” ଅଟେ। ସେହି ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷା Questions on Doctrine ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଚତୁର୍ଥ ଏବଂ ଶେଷ ପିଢ଼ିର ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା।

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ, ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଚାରିଟି ବିଦ୍ରୋହ ତାଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପାପ ସହିତ ସେହି ଅନ୍ତିମ ପିଢ଼ୀକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ପହଞ୍ଚିଲା। ସେହି ତାରିଖରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ଯିରିମିୟଙ୍କର ପୁରାତନ ପଥମାନଙ୍କୁ ଫେରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ମିଲରଙ୍କ ରତ୍ନମାଳା ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ମୂଳଭୂତ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ବୁଝି ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରିପାରନ୍ତି। ଯଦି ସେମାନେ ତେଣୁ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଉତ୍ତରବର୍ଷାକୁ ପାଇବେ, ଯାହାକୁ ଯିରିମିୟ “ବିଶ୍ରାମ” ବୋଲି କହିଥିଲେ। ପୁରାତନ ପଥମାନଙ୍କୁ ଫେରିବାର ଆହ୍ୱାନ, 1863 ର ବିଦ୍ରୋହକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିବା ପରୀକ୍ଷାର ଏକ ପୁନରାବୃତ୍ତି ଥିଲା।

୨୦୦୧ ମସିହାର ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ, ଯାହା ଯିଶାୟାଙ୍କର “ପୂର୍ବ ଦିନ ଓ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବାତାସ” ଅଟେ, “ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଗୀତ” ଗାଇବାକୁ ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଚଉଦ, ପଦ ତିନିରେ ଏବଂ ଅଧ୍ୟାୟ ପନ୍ଦର, ପଦ ତିନିରେ ମୋଶା ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କ ଗୀତ ଗାନ କରନ୍ତି। ସେହି ଗୀତଟି ହେଉଛି ଲାଓଦିକିଆର ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ପୂର୍ବତନ ମନୋନୀତ ଲୋକମାନେ ସେତେବେଳେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେଉଥିଲେ, କାରଣ ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରକୁ ସେହି ପୁରୁଷମାନେ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଥିଲେ, ଯେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଅଭିପ୍ରେତ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବେ। ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛି ଲାଓଦିକିଆଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା ୧୮୮୮ ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ସମୟରେ ଜୋନ୍ସ ଓ ୱାଗ୍ନେରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା।

୨୦୦୧ ସେପେ ୍ଟମ ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ ଶେଷ ବର୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ହବକ୍କୁକ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଅଧ ୍ୟାୟର ବିବାଦରେ ଏହା ଏକ ଶ୍ରେ ଣୀକୁ ଚିହ୍ନ ଟ କରେ, ଯେମାନେ ଦୁଇଟି ଫଳକର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ କରିଥିଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ଯିରେମିୟାଙ୍କ ର ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସିଥିଲେ ଏବଂ “ବିଶ୍ର ାମ ଓ ସତେଜତା” ଗ୍ର ହଣ କରୁଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଯିଶୟା ଚିହ୍ନ ଟ କରନ୍ତ ି ଯେ ସେହିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଣାଯାଏ ଯେମାନଙ୍କ ର ପଦ୍ଧ ତି “ପଙ୍କ୍ତ ିର ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତ ି” ଅଟେ। ସେମାନେ ଯେହି

ବିବାଦରେ ସଂଲଗ୍ନ ଥିଲେ, ତାହା ଏକ ମିଥ୍ୟ । ଶେଷ ବର୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଥିଲା, ଯାହାକୁ "ତାମ୍ରମୂଜ ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଥିବା ସ୍ତ୍ରୀମାନେ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ନିଦ୍ରାଗ୍ରସ୍ତ ଲାଓଦିକିୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତାର ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସାହିତ କରୁଥିଲା।

"ଶାନ୍ତି ଓ ସୁରକ୍ଷା" ବାର୍ତ୍ତା ଏହା ଦାବି କରେ ଯେ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପାପ ନ କରିବା ଅସମ୍ଭବ, ଏବଂ ସେହିପରି ଦେବତା ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ପାପମଧ୍ୟରେ ହିଁ ଧର୍ମୀ ଠାରୁଆଇ ପାରିବେ ଓ ଠାରୁଆଇବେ। ଉପହାସକାରୀ ଲୋକମାନେ ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର "ଶାନ୍ତି ଓ ସୁରକ୍ଷା" ବାର୍ତ୍ତାଟି ହିଁ ଜୋନ୍ସ୍ ଓ ୱାଗନର୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ଧର୍ମୀ ଠାରୁଆଇବାର ସତ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତା; କିନ୍ତୁ ଏହା ସେହି ସତ୍ୟକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥାଏ ଯେ, ଯାହାକୁ ଦେବତା ଧର୍ମୀ ଠାରୁଆନ୍ତି, ତାହାକୁ ସେ ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି; କାରଣ ଦେବତା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପମଧ୍ୟରେ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିନଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କର ପାପରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ।

ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧, ୨୦୦୧, ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମୋହରଲାଗିବାର ସେହି ଅବଧିର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଯାହାର ଶେଷରେ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୋହର ପ୍ରାପ୍ତ କରେ—ସେମାନେ ଯେପରିକି କଳିସିଆରେ ଏବଂ ଦେଶରେ ଘଟୁଥିବା ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ କାନ୍ଦନ୍ତି—ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ଅଛି ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦିର ପ୍ରତି ପିଠ ଫେରାଇଛନ୍ତି, ଯେଠାରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦିତ ହେଉଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରୁଛନ୍ତି। ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର ଇତିହାସ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସକୁ ଉଦାହରଣସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ, ଏବଂ ଏପରି କରିବା ସମୟରେ ତାହାର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିଷୟ ହେଉଛି ଅନ୍ତ୍ୟବର୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତା, ଏବଂ ଯେମାନେ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ବାଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଯେଉଁ ଅନୁଭବ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ।

ଆଗାମୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

> "ପୂର୍ବଧାରିତ ମତାମତକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା ପ୍ରତି ଅନିଚ୍ଛା, ଏବଂ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଅସ୍ୱୀକାର—ଏହାହିଁ ମିନିଆପୋଲିସରେ ଭ୍ରାତାମାନେ ୱାଗ୍ନେନର ଓ ଜୋନ୍ସଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆସିଥିବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶିତ ବହୁ ଅଂଶ ବିରୋଧିତାର ମୂଳ ଆଧାରରେ ଥିଲା। ସେହି ବିରୋଧିତାକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରି, ଶୟତାନ ଆମ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ, ବହୁ ମାତ୍ରାରେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ସେହି ବିଶେଷ ଶକ୍ତିକୁ ଦୂରେ ରଖିବାରେ ସଫଳ ହେଲା, ଯାହାକି ଦେବତା ସେମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରିବାକୁ ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରୁଥିଲେ। ଶତ୍ରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାରୁ ବାରଣ କଲା, ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ହୋଇପାରୁଥାନ୍ତା, ଯଦି ସେମାନେ ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ଦିନ ପରେ ପ୍ରେରିତମାନେ ଯେପରି ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ ସେହିପରି ଜଗତକୁ ସତ୍ୟ ବହନ କରୁଥାନ୍ତେ। ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ନିଜ ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ କରିବାକୁ ଯେ ଆଲୋକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ତାହାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରାଗଲା, ଏବଂ ଆମର ନିଜ ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ତାହା ବହୁ ଅଂଶରେ ଜଗତରୁ ଦୂରେ ରଖାଯାଇଛି।" Selected Messages, book 1, 235.